

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2014 r. – Harrys Pubar przeciwko OHIM – Harry's New York Bar (HARRY'S NEW YORK BAR)

(Sprawa T-84/14)

(2014/C 135/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Harrys Pubar AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat L.-E. Ström)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Harry's New York Bar SA (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawach połączonych R 1038/2012-1 i R 1045/2012-1;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „HARRY'S NEW YORK BAR” dla towarów i usług z klas 25, 30, 32 i 43 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3 383 445

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowane szwedzkie znaki towarowe Nos 356 009, 320 026, 315 142, 55 6513-1066 dla towarów i usług z klas 25 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania w sprawie R 1038/2012-1 i oddalenie odwołania w sprawie R 1045/2012-1

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2014 r. – Infocit przeciwko OHIM – DIN (DINKOOL)

(Sprawa T-85/14)

(2014/C 135/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infocit – Prestação de Serviços, Comércio e Indústria, Lda (Luanda, Angola) (przedstawiciel: adwokat A. Oliveira)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: DIN – Deutsches Institut für Normung eV (Berlin, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 listopada 2013 r. w sprawie R 1106/2012-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „DINKOOL” dla towarów z klas 7, 9 i 11 – Zgłoszenie znaku towarowego 9 768 061

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: DIN – Deutsches Institut für Normung eV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zarejestrowany jako międzynarodowy znak towarowy pod nr. 229 048 zawierający element słowny „DIN” dla towarów z klas 1 – 34 i wcześniejszy niezarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania, uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie w całości spornego zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 4 i art. 8 ust. 5 rozporządzenia 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2014 r. – Export Development Bank of Iran przeciwko Radzie

(Sprawa T-89/14)

(2014/C 135/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej;
- uznanie, że nie ma względem niej zastosowania rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r.;
- uznanie, że nie ma względem niej zastosowania decyzja 2010/413/WPZiB;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego oraz decyzji wskazanych w dwóch pierwszych punktach niniejszych żądań, począwszy od dnia 20 stycznia 2014 r.;
- nakazanie Radzie pokrycia kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów, z których osiem jest co do istoty identycznych lub podobnych z podniesionymi w sprawie T-65/14 Bank Refah Kargaran przeciwko Radzie.

Dodatkowo strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia zasad równości i niedyskryminacji.
